

Arrest

nr. 271 300 van 14 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Esan-etnie te behoren en Christen te zijn. U werd geboren in X, Edo State. In 2005/2006 verhuisde u met uw vader Bae, moeder J. en uw broers en zussen naar Plateau state, Kagboro-community. Uw vader werd hier priester in de Christ Apostolic Church. U werkte bij Coca-cola, u was chauffeur en reed van staat tot staat. U deed deze job meer dan 6 jaar.

Vanaf 2014 waren er in Plateau state problemen met de Fulani-herdsmanen. Na een paar maanden, op 6 juli 2015, komen de Fulani naar uw dorp. Ze bombarderen scholen, de kerk, huizen. U kwam thuis en vertelde uw vader dat jullie weg moesten.

Hij weigerde echter, hij zei dat hij moest blijven omdat hij pastoor was. U vluchtte weg uit het raam, maar wist niet dat uw kleine zusje G. daar nog was achtergebleven. Uw andere broers en zussen waren al weg en uw moeder was iets gaan halen op de markt. Toen u later terugkeerde naar uw huis bleek dit gebombardeerd, de lichamen van uw vader en G. lagen volledig verminkt voor de resten van uw huis. U ging naar de chef van de gemeenschap, T., opdat hij zou pleiten bij de overheid. Er gebeurde echter niets.

U keerde vervolgens - samen met uw broers en zussen - terug naar Ekpoma, naar de gronden die uw vader daar in zijn bezit had. Uw oom P. overzag deze op dat moment. Hij liet jullie daar slapen. De volgende dag vertelde u hem dat u enkele zaken wilde verkopen opdat u een eigen zaak zou kunnen starten. Hij weigerde dit echter en stelde dat deze gronden nu in zijn bezit waren. U reageerde nogal fel tegen hem en uw oom stuurde vervolgens enkele jongens op u af om u af te ranselen. U ging naar de Onojie (een traditioneel leider) van Ekpoma om dit aan te vechten. Deze vertelde u echter dat uw oom ondertussen de gronden had ingenomen en dat hij er niets aan kon doen gezien uw oom zwarte magie gebruikte. U keerde terug naar uw oom en confronteerde hem opnieuw: u stelde dat hij u ofwel de eigendommen moest geven of dat hij u moest doden. Op dat moment ging u neer en wist u even niet meer wat er gebeurde, u stelde dat dit waarschijnlijk zwarte magie was. Hij stelde dat hij u niet meer in de buurt van de gronden wilde zien of dat hij u anders zou doden. U smeekte nog bij zijn vrouwen die wel nog voor u gingen pleiten bij hem. Zijn antwoord was dat als er nog iemand zou pleiten voor u, deze hetzelfde lot zou kennen als u.

Ondertussen had u uw broers en zussen al weggestuurd naar Lagos. Uzelf bleef nog even in Ekpoma, waar u werkte bij een zaak die canapés en stoelen verhuurde. Op een zekere dag was er een vrouw die niet wilde betalen voor de stoelen en canapés. Wanneer u het geld vroeg, viel ze u aan en riep ze dat u haar verkrachtte. Haar man en uw vriend kwamen ook tussen en een gevecht brak uit. Uiteindelijk kwam de politie tussen die zeiden dat jullie geen schuld trof. Nadien kwam de man echter terug met enkele vrienden en dat was het moment dat u beseftte dat u weg moest uit Nigeria. U dacht naar Dubai te gaan, maar werd verkocht aan een persoon te Niger. In Niger zat u eerst gevangen. Nadien werkte u er en vervolgens reisde u verder naar Libië. Vervolgens ging u door Brak, naar Tripoli, waar u enkele maanden werkte. Uiteindelijk besliste u om naar Europa te reizen. U vertrok vervolgens naar Italië. Een Yoruba vrouw die ze 'Egbon wife' noemen zei dat u moest betalen voor uw reis naar Europa, maar u had niet zoveel geld. Ze belde u later nog één keer op en zei dat ze u jaren geleden geholpen had en er verschillende dingen met u konden gebeuren.

In Italië diende u op 13 juli 2016 een verzoek voor internationale bescherming in (hierna VIB). Dit werd afgewezen. Vervolgens ging u naar Frankrijk, waar u op 13 februari 2019 een VIB indiende, maar de Franse autoriteiten wilden u terugsturen naar Italië vanwege de Dublinprocedure. U ging vervolgens naar Nederland, waar u op 9 juli 2019 een VIB indiende, maar waar u evenmin gehoord werd, aangezien Italië verantwoordelijk is. Op 12 november 2019 komt u België binnen. Op 18 november 2019 dient u een VIB in bij de Dienst vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

U legde op 18 september 2020 een essay neer waarin u een deel van uw problemen beschrijft.

U legde verder geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor verdere vervolging van de Fulani-herdsman in Plateau State alsook uit vrees voor de zwarte magie van uw oom P. die de gronden van uw overleden vader voor zich wilde houden en problemen met een koppel klanten van een zaak in stoelen en zetels waarvoor u werkte in Edo State.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas alsook uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd worden door frappante tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen binnen uw asielrelaas.

Zo dient vastgesteld te worden dat u in uw initiële verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) helemaal geen melding maakte van uw verblijf in Plateau State. Gevraagd naar uw laatste adres in Nigeria stelde u dat dit Ekpoma was en dat u daar verbleef sinds uw geboorte (verklaring DVZ, vraag 10). Het was maar bij de vragenlijst van het CGVS dat u stelde dat u toen u heel klein was naar Plateau State verhuisde (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u naar Plateau State verhuisde toen u vijftien à zestien jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 6). Het feit dat u initieel geen melding maakte van uw verblijf in Plateau State, de plaats waar de door u aangehaalde problemen met de Fulani-herdsman – **de oorzaak van al uw problemen in Nigeria** – zich situeert, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder bleek u niet consequent te zijn in uw verklaringen over wanneer het incident met de Fulani nu precies gebeurde. Zo haalde u initieel aan dat het op 6 juni 2016 was (zie vragenlijst CGVS, p. 3), maar vertelde u in het begin van het persoonlijke onderhoud bij het CGVS aan dat het 6 juli 2015 betrof – u bevestigde 6 juli 2015 overigens meermaals tijdens dit onderhoud (NPO, pp. 8; 9; 13; 16; 21). In het essay dat u voorlegde waarin u de redenen van uw vertrek uit Nigeria uiteenzette stelde u nochtans dat het wel degelijk 6 juni 2016 betrof.

In deze context moet er ook verwezen worden naar andere verklaringen die uw verhaal compleet onbegrijpelijk maken op chronologisch vlak.

Zo stelde u bij uw verklaring voor de DVZ dat uw vader “E.B.” overleed op 2 januari 2019 (verklaring DVZ, vraag 13). Later stelde u echter in de vragenlijst voor het CGVS dat uw vader overleed op 6 juni 2016 (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dan weer meermaals dat hij overleed op 6 juli 2015 (NPO, pp. 8; 9; 13; 16; 21).

Tegelijk dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ aangaf dat u Nigeria verliet op 8 april 2014 (verklaring DVZ, vraag 37). Later verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat u in 2016 het land verliet (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud sprak u nu eens van september 2015 (NPO, p. 8) en dan weer van 8 april 2016 (NPO, p. 18).

Het mag duidelijk zijn dat er geen enkele samenhang zit in uw verklaringen en dat de ene verklaring de andere onmogelijk maakt. Bijgevolg worden uw algemene geloofwaardigheid én die van uw relaas op fundamentele wijze onderuitgehaald.

Bovendien bleken uw verklaringen over een andere protagonist uit uw vervolgingsverhaal – uw overleden zus – eveneens niet coherent. Zo haalde u bij de DVZ aan dat u vijf zussen had: F., F., L., G. en B. (verklaring DVZ, vraag 17). U maakte toen geen vermelding van een overlijden van een van deze zussen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u maar drie zussen had: F., A. en G.. U stelde toen bovendien dat G. overleden was (NPO, p. 9) – tijdens dezelfde aanval waarbij uw vader werd omgebracht (zie o.m. NPO, pp.13-14). Bovendien is het zo dat u op het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS plots verklaarde dat A. de zus was die overleden was. Toen u hierop werd gewezen door de dossierbehandelaar stelde u “misschien bedoelde ik de ander (NPO, p.21)”. Toen u vervolgens werd gevraagd of het nu G. of A. was die overleed stelde u: “Ik zei G. voorheen en nu A.. Ik ben gek nu. Iedere keer als ik over mijn verleden nadenk word ik zwak (NPO, p. 21).” Bovendien maakte u sowieso geen melding van beide zusters tijdens uw verklaring bij DVZ, noch over het feit dat er een zus overleden was. Van iemand die zijn zus verloor in een aanslag en – uit vrees dat hij hetzelfde lot zou ondergaan – zijn land ontvluchtte, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij eenduidige verklaringen kan afleggen over het moment wanneer deze aanslag (waarbij eveneens zijn vader omkwam) en welke zus er juist overleed. Dat u hier niet in slaagt, maar dat **uw asielrelaas verzonnen overkomt**.

Bovenstaande veelvuldige en frappante tegenstrijdigheden en incoherenties betreffende essentiële elementen van uw asielrelaas – uw verblijf in Plateau State, het moment van de Fulani-aanval, de dood van uw vader, uw vertrek uit Nigeria en het eigenlijke plaatsvinden van de dood van uw zus – zorgen er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw relaas totaal wordt ondermijnd.

Verder moet er op gewezen worden dat uw algemene kennis van Plateau State enorm beperkt was voor iemand die verklaarde – naargelang het moment van zijn verklaringen – er tien jaar tot bijna zijn hele leven gewoond te hebben.

Zoals eerder aangehaald verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat u toen u heel klein was naar Plateau State verhuisde (vragenlijst CGVS, p. 3) en gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dan weer aan dat u naar Plateau State verhuisde toen u vijftien à zestien jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 6). Toen u – gelet op bovenstaande - bevraagd werd over uw kennis van uw verblijf te Plateau State en u gevraagd werd naar andere gemeenschappen in uw buurt in Plateau State, gaf u als antwoord: “Kano, Marabdjaman, Borno State (NPO, p. 11)”. Kano en Borno State betreffen echter staten in Nigeria, die niet eens grenzen aan Plateau State. Wanneer nogmaals werd gevraagd naar gebieden binnen Plateau State, stelde u naast de kwestie: “we hebben Kwale, we hebben James street, we hebben zoveel maar de namen, het is zo dat de eerste man die dit huis bouwt is de eigenaar van deze straat, zo is er ook de Ketekete street (NPO, p. 11). Toen expliciet gevraagd werd naar steden binnen plateau state antwoordde u nogmaals niet op de vraag: “in plateau state zelf? Marabadjaman, Webek street. We hebben (lange pauze) ik breng enkel de plaatsen dicht bij mijn huis. We hebben Osarogbo street (NPO, p. 11).” Vervolgens werd u door de dossierbehandelaar gewezen op het feit dat u gewoon straten noemde, er werd hierop gevraagd of u de hoofdstad van Plateau State kende. Uw antwoord hierop bleek compleet onzinnig: “Plateau State is gewoon een community, en dan dit is de community, ik weet niet wat gewoon groter is dan dit, als we praten over Nigeria, welke dat het grootste is, in Plateau is er enkel de community, alles heeft zijn local government, we hebben Benin, Lagos, dat is hoe we ze noemen, we noemen het zoals de hoek van de straat. Dit is Brussel, als je naar Brussel komt, je ziet de straatnamen, dat is ook hoe het is in Plateau State (NPO, p. 11).” Toen u werd gevraagd of u al van Jos – de hoofdstad van Plateau State – had gehoord, stelde u van wel: “Jos, Kano, Plateau State, ze zijn allemaal in een plaats, de eerste plaats is Abuja, dan Kaduna, Kano, Plateau State, Jos, Nasarawa (NPO, p. 11).” Het feit dat u Jos in dezelfde categorie als Plateau State plaatste geeft aan dat u niet op de hoogte bent van de bestuurlijke indeling van Plateau State, wat nochtans verwacht kan worden van iemand die daar tien jaar woonde.

Verder stelde u dat er geen luchthaven was in Plateau State – hoewel er een is in Jos (zie administratief dossier). U stelde dat er enkel een luchthaven was in Lagos en Abuja en dan nog een lokale luchthaven in ‘Igbo-land’. Ook stelde u dat er een kleine universiteit was in Plateau State, maar u kende wel de naam van deze universiteit niet. In deze context mag er ook verwezen worden naar het feit dat u in uw persoonlijk onderhoud verklaarde nooit naar de universiteit gegaan te zijn (NPO, p. 10), maar bij de DVZ stelde dat u twee jaar naar de universiteit ging (verklaring DVZ, vraag 11). Gevraagd naar de origine van de naam “Plateau State” stelde u: “De reden waarom ze Plateau State zo noemen. Ik ben geboren, ik hoorde die naam zo, ik ging niet over de geschiedenis, hoe de staat in de geschiedenis kwam, hoe ze ontstaan, ik weet dit niet (NPO, p. 12).” Gezien de staat is vernoemd naar het Jos Plateau, een gebied van meer dan 8000 km² (zie administratief dossier), kan er wel verwacht worden van iemand die tien jaar / bijna zijn hele leven in de buurt woonde op zijn minst zou weten waar deze naam vandaan komt.

Gevraagd naar de gouverneur van Plateau State (toen u in Plateau State woonde), stelde u dat u het niet wist omdat u “politiek niet weet (NPO, p. 11).” Toen u vervolgens werd gevraagd wie Simon Lalong was (de zittende gouverneur van Plateau State bij uw vertrek uit Plateau State/Nigeria), antwoordde u dat u de naam had gehoord, maar dat u het niet wist omdat u niet door zijn geschiedenis ging (NPO, p. 11). Ook wist u niet wie Jonah David Jang was (gouverneur van Plateau State tussen 2007-2015). Opvallend genoeg wist u wel wie Adams Oshiomhole (gouverneur van Edo State tussen 2008-2016) en Godwin Obaseki (huidig gouverneur Edo State) waren (NPO, pp. 11-12). Opvallend want immers stelde u de gouverneurs van Plateau State niet te kennen omdat u van politiek niets wist, maar kende u wel de gouverneurs van Edo State. Het is extra opvallend dat u die van Edo State wel kende omdat u – volgens uw verklaringen – helemaal niet in Edo State woonde tijdens hun ambtstermijnen (zie administratief dossier). Opvallend ook dat u gevraagd naar de hoofdstad van Edo State antwoordde dat de grootste stad Benin City was, maar eerder bij dezelfde vraag over Plateau State een nietszeggend antwoord gaf (zie supra). Op basis van uw verklaringen lijkt het dan ook geloofwaardiger dat u steeds in Edo State woonde zoals u verklaarde bij de DVZ (zie supra).

Gezien u op basale vragen betreffende Plateau State geen antwoord wist te geven of naast de kwestie antwoordde, wist u dan ook niet te overtuigen dat u hier daadwerkelijk tien jaar, laat staan quasi uw hele leven, woonde.

Ook de kennis over Plateau State en Kagboro die uit persoonlijke ervaring zou moeten stammen liet te wensen over. Uw verblijf daar bleek dan ook simpelweg niet doorleefd.

Zo stelde u dat u in Aidele street woonde in Kagboro community (NPO, p. 7). Toen u werd gevraagd om dit op te schrijven, schreef u "Aedlie". Dit was niet terug te vinden. Wanneer u werd gevraagd in welke local government area dit lag, antwoordde u dat dit in Kagboro community lag. Toen u opnieuw werd gevraagd in welke local government area dit was, vroeg u wat een local government area was. Het is weinig geloofwaardig dat u niet zou weten wat een local government area is. Toen de dossierbehandelaar op het CGVS u het duidelijk probeerde te maken door als voorbeeld te stellen dat Ekpoma in LGA Esan – eigenlijk Esan west – gelegen is, stelde u "aja Esan, het is Hausa van de noordkant (NPO, p. 7)." U had schijnbaar nog altijd niet door wat een local government area was – hoewel u later tijdens het onderhoud zelf sprak over local government (NPO, p. 11) – en verwees dan naar de bevolkingsgroep die er woonde (zoals de Esan in Ekpoma wonen). Echter in Riyom, de local government area waarin Kangboro community gesitueerd ligt, is de dominante bevolkingsgroep de Berom (zie administratief dossier). Het feit dat u sprak over de Hausa, zorgt er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw verblijf in Riyom – Plateau State ondermijnd wordt.

Bovendien is het erg frappant dat u stelt dat de crisis met de Fulani startte in 2014 in Plateau State (NPO, p. 8), terwijl dit een problematiek is die al een twintigtal jaar aan de gang is. Gezien u dit probleem aanhaalde als de reden voor uw vlucht is het frappant dat u zo'n fout maakte ten aanzien van dit conflict.

Gezien u verklaarde van 2005 tot 2015/2016 in Kagboro, Plateau State te wonen is het compleet onaannemelijk dat u niet zou weten wat de local government area van Kagboro was, dat u niet wist welke bevolkingsgroep er dominant was of dat het herdersconflict met de Fulani al langer aan de gang was dan sinds 2014. Uw verklaringen bleken dan ook niet doorleefd waardoor de geloofwaardigheid van uw verblijf in Plateau State verder wordt ondermijnd en uw aanvankelijke verklaring, namelijk dat u in Nigeria uw hele leven in Ekpoma (Edo State) woonde (verklaring DVZ, vraag 10), lijkt dan ook het minst verre van de waarheid te staan.

Naast het feit dat uw verblijf in Plateau State als niet geloofwaardig wordt beschouwd, is ook de vervolging van u en uw familie door de Fulani compleet ongeloofwaardig.

Zo werd de compleet onverenigbare chronologie en incoherentie binnen uw verklaringen betreffende de beweerde aanval in Plateau State al aangehaald (zie supra). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in het verleden een aanval van enkele Fulani Herdsmen was op Kangboro community, dient te worden vastgesteld dat deze aanval niet plaatsvond op een van de data die u aanhaalde (u vermeldde 6 juni 2016, dan weer 6 juli 2015, dan weer 2 januari 2019 – supra), maar wel in de nacht van maandag 17 op dinsdag 18 juni 2019. Hierover zijn er verschillende krantenartikelen terug te vinden (zie administratief dossier). De verklaringen die u aflegde (in het essay dat u voorlegde en tijdens uw onderhoud bij het CGVS) blijken bijgevolg niet te stroken met wat er in de artikelen staat. In tegenstelling tot driehonderd doden (zie essay) spreken deze artikelen immers over vier doden. Wel is er sprake van driehonderd aanvallers. Ook gebeurde de aanval niet rond de middag, maar wel rond middernacht. Wat dan weer wel overeenkomt is het feit dat u sprak over eerwaarde Timothy (Dating), die inderdaad de vertegenwoordiger van Riyom blijkt te zijn. U verklaarde in het essay dat hij jullie pijn bevestigde en zo snel mogelijk zou handelen. Tijdens het onderhoud verklaarde u bovendien dat u naar hem ging om te pleiten bij de overheid waarop hij beloofde dit te doen (NPO, pp. 14; 16). Problematisch voor uw verklaringen blijkt echter dat Timothy Dantong pas verkozen werd als vertegenwoordiger van Riyom in 2018 (zie administratief dossier). Gezien u dan al enkele jaren weg was uit Nigeria, kan u dan ook niet gaan pleiten zijn bij hem.

Binnen uw eigen verklaringen bleken er ook weer tegenstrijdigheden te zitten betreffende de details van dit incident. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u nog dat u de Fulani herdsman plots dichtbij uw huis zag komen en dat u geen tijd meer had om uw vader en zusje te waarschuwen, die beneden in de kamer zaten (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u echter dat u tegen uw vader zei "we moeten rennen (NPO, p. 8)", maar dat hij dit negeerde omdat hij als pastoor niet op die manier kon vluchten. Verder stelde u ook dat u niet wist dat uw zus toen nog thuis was (NPO, p. 8). Deze tegenstrijdigheden bestendigen nog maar eens de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat uw verklaringen omtrent dit incident algeheel ongeloofwaardig zijn.

Gezien uw beweerde verblijf te Plateau State en uw beweerde vervolging en die van uw familie rechtstreeks verband houden met de daarop volgende problemen met uw oom en de problemen die uw familie in Plateau State gekend zouden hebben totaal ongeloofwaardig zijn, staat ook de geloofwaardigheid van wat er op volgde – de problemen met uw oom – op losse schroeven.

U stelde immers dat u na de problemen in Plateau State – waarbij uw vader en één van uw zussen gedood werden – terugkeerde naar Ekpoma, meer bepaald naar de gronden die uw vader daar in zijn bezit had en welke toen beheerd werden door uw oom P.. Nadat u uw oom vertelde dat u de gronden van uw overleden vader wou verkopen – hij was immers overleden – gaf uw oom aan dat deze gronden nu in zijn bezit waren. Hij liet u vervolgen en bedreigde u verder aan te pakken met zwarte magie (NPO, p.14). Cruciaal in deze erfeniskwestie is echter het overlijden van uw vader. Immers geen erfenis zonder overlijden. Zoals eerder aangegeven maakte u de dood van uw vader / moord op uw vader geenszins aannemelijk. Zo stelde u bij uw verklaring voor de DVZ dat uw vader “Ekpoma Bae” overleed op 2 januari 2019 (verklaring DVZ, vraag 13). Later stelde u echter in de vragenlijst voor het CGVS dat uw vader overleed op 6 juni 2016 (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dan weer meermaals dat hij overleed op 6 juli 2015 (NPO, pp. 8; 9; 13; 16; 21). Bovendien is ook de chronologie van dit beweerde probleem met uw oom niet te bepalen, gezien u niet eens eenduidig kon zeggen wanneer u vertrok uit Nigeria. Zo stelde u bij de DVZ dat u Nigeria verliet op 8 april 2014 (verklaring DVZ, vraag 37). Later verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat u in 2016 het land verliet (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud sprak u nu eens van september 2015 (NPO, p. 8) en dan weer van 8 april 2016 (NPO, p. 18).

Bovendien moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten met uw oom louter van familiale of gemeenrechtelijke aard zijn en dus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).

Verder vermeldde u nog een conflict met een vrouw (en haar partner) die stoelen / zetels kwamen huren bij een zaak waar u werkte en die weigerden te betalen.

Wat betreft het conflict met deze vrouw (en haar partner) dient te worden opgemerkt dat ook deze feiten een interpersoonlijk conflict betreffen en dus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Bovendien verklaarde u dat de politie hiervoor aan uw kant stond (NPO, p. 16), de vrouw ondervraagd werd door de politie (vragenlijst CGVS, vraag 3.1) en u in deze zaak dus bescherming genoot van uw eigen autoriteiten. Opmerkelijk genoeg situeert u dit probleem in 2015; een jaar voor de beweerde problemen met uw oom (vragenlijst CGVS, vraag 3.1 en vraag 5).

Wat betreft de problemen die u tijdens uw reisweg in Niger en Libië gekend zou hebben, kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Voor de DVZ verklaarde u dat u in Libië gevangen zat in de Zanzoe gevangenis en u daar acht maanden opgesloten zat. Een man bevrijdde u en in ruil werkte u voor hem. Toen u hem terugbetaald had, was u vrij en vond u iemand die u naar Italië kon brengen. Opnieuw werkte u hard om het geld te betalen. De smokkelaar die de overtocht naar Italië regelde, was Mohammed (verklaring DVZ, dd.17/12/2019, vraag 36). Ook in de vragenlijst van het CGVS maakte u op geen moment van een vrees voor problemen bij terugkeer naar Nigeria omwille van wat tijdens uw reis gebeurde (vragenlijst CGVS, dd.18/9/2020). Tijdens uw verklaringen op het CGVS maakt u echter plots melding van een “Egbon Wife” die u zou vervolgen omdat ze u bevrijdde uit de gevangenis. Ook over uw reisweg vertelde u verschillende versies. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS sprak u van vijf tot zes maanden dat u verbleef in Libië (NPO, p. 14). U stelde dat u verbleef in trapkill, voor een maand en drie dagen. Ze hadden u echter al verkocht voor zoveel geld en brachten u naar een vrouw die u niet kende. Daar ging u door in Libië, waar u twee maanden verbleef en dan ging u door naar Brak. U zocht naar een plaats voor een goed leven, na vier maanden was er dan een man die u wilde helpen en u naar Italië wilde brengen (NPO, pp.14-15). Later tijdens het persoonlijk onderhoud sprak u dan weer van de gevangenis in Duruku en stelde u dat u bevrijd werd door een Yoruba vrouw die in Libië woont. Deze vrouw zou u op een gegeven moment opgebeld hebben en u eraan herinnerd hebben dat ze u geholpen had en u verschillende dingen zouden overkomen (als u niet betaalde) (NPO, p. 20).

Toen u gevraagd werd hoe deze Yoruba vrouw uw telefoonnummer gekregen zou hebben, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd naar de naam van deze Yoruba vrouw, gaf u aan dat ze haar 'Egbon wife' noemen (NPO, p. 20).

Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen bij de verschillende asielinstanties betreffende uw verblijf en beweerde problemen in Libië niet met elkaar te rijmen vallen. Zo blijken zowel de plaatsen van verblijf als de verbleven tijd absoluut niet overeen te stemmen. Bovendien zijn ook uw verklaringen over de gebeurtenissen en de mensen die u hielpen tijdens deze reis niet coherent en blijft u erg vaag over de persoon die u bedreigd zou hebben. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent en bijgevolg zijn ook uw verklaringen omtrent de Egbon wife niet geloofwaardig.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door de Fulani Herdsman, uw oom P. en de vrouw die stoelen en zetel van u huurde.

Volledigheidshalve wordt er op gewezen dat u reeds een VIB indiende in Italië en daar een negatieve beslissing ontving. Later diende u ook nog een VIB in te Frankrijk en Nederland, waar u echter omwille van de Dublinprocedure werd verzocht terug te gaan naar Italië.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid. Wel legde u een essay voor dat naar eigen zeggen de redenen aanhaalde waarom u Nigeria verliet. Dit essay brengt geen nieuwe elementen aan buiten diegene die u aanbracht in uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag. Gelet op de verschillende inconsistenties tussen uw verschillende verklaringen en het door u neergelegde essay, wordt uw geloofwaardigheid en die van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, van artikel 17 van de K.B. procedure voor het CGVS."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Het CGVS is van mening dat geen enige bijzondere procedurele noden voor de verzoeker moest plaatsvinden. Het bestuur neemt dan verschillende argumenten om de asielaanvraag van de verzoeker te weigeren.

Het moet eerst onderlijnen dat de verzoeker door de evenementen zwaar getroffen is. Op het eind van zijn verhoor had hij verklaard dat hij gek werd toen hij over zijn leven in Nigeria dacht. Dergelijke punt is van eerst belang in de lezing van zijn verklaringen. Immers leidt deze situatie tot vergissing voor de verzoeker, en in dergelijke omstandigheden, kan de verzoeker een naam voor een andere geven, of fout maken in de datum. Na zijn verhoor was de verzoeker slachtoffer van een aanval Hij was slachtoffer en kreeg messteken.

1° Over de plaatsen waar de verzoeker in Nigeria heeft geleefd.

Het CGVS neemt een eerst argument over de plaatsen waar de verzoeker heeft geleefd. Het is aan de verzoeker verweten om niet over Plateau State gesproken te hebben op een moment van zijn verklaringen bij D.V.Z.

Dergelijke argument is geen dienstig. Immers heeft de verzoeker tijdens zijn vrij verhaal bij DVZ over de verschillende plaatsen waar hij problemen had. Hij bevestigde deze punt tijdens zijn verhoor bij het CGVS.

Het moet ook onderlijnen dat het gehoor bij DVZ kort is en dat de verzoeker alle de details niet kunnen geven.

We kunnen bijgevolg dergelijke argument niet begrijpen. Die feit is ernstiger dat de P.O. geen vraag over die punt heeft gesteld. Dergelijke argument tast bijgevolg de geloofwaardigheid van de verzoeker niet aan.

2° Over de datum

Het CGVS neemt verschillende argumenten over de datum van het asielrelaas. Het bestuur verwijt de verzoeker om verschillende datum te geven voor de evenementen.

De verzoeker heeft tijdens zijn verhoor uitgelegd dat hij "gek" wordt en dat hij verschillende moeilijkheden om over de namen en evenementen zich te herinneren.

Het moet ook onderlijnen worden dat datum werd genoteerd terwijl hij al in Europa was... en dat het totaal onmogelijk is dat de evenementen op die datum plaatsgevonden heeft.

De verzoeker was ook niet ondervraagd over die mogelijke tegenstrijdigheden tijdens zijn verhoor.

Hij kon bijgevolg geen nuttig uitleg geven op het moment van zijn gehoor.

Het moet onderlijnen dat het bestuur met het specifiek profiel van de verzoeker rekening moet houden.

In zijn geval blijft de verzoeker geschokt door zijn verleden en deze situatie heeft gevolgen over zijn geheugen.

Er is bijgevolg een schending van de behoorlijk bestuur beginsel in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.

3° Over zijn zus

Het bestuur neemt een argument over de zus die tijdens de aanval werd vermoord. De verzoeker had twee verschillende namen tijdens zijn verhoor. Volgens het bestuur zou het de geloofwaardigheid van de verzoeker aantasten.

Het moet nog onderlijnen dat het bestuur niet met alle de elementen van het dossier rekening gehouden heeft.

Immers had de verzoeker op het eind van zijn verhoor uitgelegd dat "ik ben gek nu. Iedere keer als ik over mijn verleden nadenk word ik zwak".

De verzoeker blijft geschokt te worden door zijn verleden. Hij moest aan zware aanvallen overleven en hij was zijn vader en een van zijn zus kwijtzijn. In dergelijke context heeft de verzoeker een vergissing gepleegd en hij heeft het tijdens zijn verhoor herkend.

Een dergelijke vergissing kan de geloofwaardigheid van de verzoeker niet aantasten.

Die feit is ernstiger dat de verzoeker een uitleg heeft gegeven.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.

4° over de kennissen van de verzoeker over Plateau State

Het CGVS gaat verder en is van mening dat de kennissen van de verzoeker over de Plateau State erg beperkt zijn. Het bestuur neemt argument over de datum van de verhuis, over de namen van de grensstaten. Het bestuur is ook van mening dat de verzoeker vaag was en dat er incoherentie in de verklaringen van de verzoeker zou zijn.

Echter moet het vaststellen worden dat het bestuur manifeste appreciatiefouten heeft gepleegd in de lezing van de verklaringen van de verzoeker.

Immers had de verzoeker verschillende details over zijn dagelijkse leven in de Plateau State. Hij heeft verschillende namen van straten. Hij kon ook de weg beschrijven tussen zijn huis en de kerk van zijn vader. Het gaat over doorlevende details en niet over theoretische kennis van de State. Bijgevolg tonen deze details aan dat de verzoeker daar heeft geleefd.

Het feit dat de verzoeker niet over de luchthaven kent toont niet aan dat de verzoeker niet in Plateau State heeft geleefd. Immers moet het onderlijnen worden dat deze luchthaven aan 40 kilometers zich bevindt. De dichtste staat is Kassa. In dergelijke omstandigheden kon de verzoeker niet over die luchthaven gehoord of hij kon ook denken dat er over een verre luchthaven.

Dergelijke argument tast de geloofwaardigheid van de verzoeker niet aan.

Het CGVS gaat verder en neemt een argument over de politieke kennis van de verzoeker. Het bestuur maakt een vergelijking tussen de verklaringen van de verzoeker over de politieke hoofden in Plateau State en Edo State. Het bestuur trekt als besluit dat de verzoeker meer informatie over Edo State kent dan over Plateau State.

Een dergelijke vergelijking mag niet tot de conclusie leiden dat de verzoeker niet in Plateau State heeft geleefd. Immers heeft de verzoeker met heerlijkheid beantwoord en had geen kennis over de hoofden van de Plateau State had. De verzoeker kon ook informatie hebben over de gouverneurs van Edo State terwijl hij aan het leven was in Plateau State.

Een dergelijk argument toont niet aan dat de verzoeker niet in Plateau State heeft geleefd.

Het bestuur verwijt de verzoeker om niet "local government area" te kennen. Het moet nog onderlijnen worden dat het bestuur manifeste appreciatiefouten heeft gepleegd. Het vloeit uit de verklaringen van de verzoeker dat hij de betekenis niet kent. Deze informatie moet gelezen worden met zijn beperkte kennis over de politieke situatie van zijn land.

Deze informatie moet ook gelezen worden met het feit dat hij spontaan later tijdens het verhoor informatie zal geven over die concept.

De dossierbehandelaar zou over die informatie in aanmerking nemen tijdens het verhoor van de verzoeker. Er is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het CGVS gaat verder en vindt frappant is dat de verzoeker het begin van de crisis met de Fulani in 2014 situeerde terwijl de crisis al een twintigtal jaar aan de gang is. Het feit dat de verzoeker over 2014 spreekt is niet bijzondere tegenstrijdig met de informatie van het CGVS. Immers spreekt de C.O.I.-focus van het CGVS over een crisis die verschillende oorsprongen heeft en die twee decennia heeft begonnen. De informatie van het CGVS spreekt ook over het feit dat de crisis episodes kent met meer (of minder) geweld. Het feit dat de verzoeker gesproken heeft over het jaar 2014 moet in deze context gelezen worden. Immers kan het ook gaan over een nieuwe crisis die in 2014 heeft begonnen en dat de verzoeker persoonlijk getuig was.

In dergelijke omstandigheden is er geen tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de verzoeker en de informatie van het CGVS.

5° over de vervolgingen van de verzoeker

Het bestuur gaat verder en bespreekt de verklaringen van de verzoeker over zijn problemen. De verklaringen zouden eerst tegenstrijdig met de elementen van het CGVS.

De elementen van het CGVS zijn twee internet artikelen. Deze artikelen spreken over aanval die plaatsgehad in juni 2019, en gaat niet over dezelfde elementen van het asielrelaas van de verzoeker.

Dergelijke informatie zijn bijgevolg niet nuttig voor de analyse van het dossier van de verzoeker.

Het CGVS gaat verder en spreekt over Timothy Datong. Volgens het bestuur had hij op deze tijd geen enkele functie.

Het feit dat deze mens nog niet verkozen was betekent niet dat hij geen invloed had. Immers weten we dat een politiek carrière lang is en dat we niet meteen tot belangrijk functie toegang kunnen hebben. In dergelijke omstandigheden zou Timothy Datong al gekend zijn en hij zou bijgevolg tussenkomen voor de situatie van de verzoeker.

Het bestuur gaat verder en neemt een argument over een mogelijke tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van de verzoeker bij het CGVS en bij DVZ.

Het bestuur neemt niet in aanmerking dat het gehoor bij DVZ altijd kort zijn.

Meer kan het ook gebeuren dat de verklaringen van de asielzoeker samengevat is.

In dergelijke omstandigheden zal details over de relaas missen en het laat een indruk dat de verklaringen tegenstrijdig zijn.

Meer moet het nog onderlijnen worden dat de dossier behandelaar geen vraag stelde over die mogelijke tegenstrijdigheid.

Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.

6° over de problemen met de oom van de verzoeker

Het bestuur geeft geen geloofwaardigheid aan de problemen dat de verzoeker met zijn oom heeft gekend.

Het CGVS neemt drie formele argumenten om geen geloofwaardigheid te geven:

- Het bestuur betwist de dood van de vader van de verzoeker*
- Er zou incoherentie zijn in de datum van de dood van zijn vader*
- Er zou tegenstrijdigheid in de datum van de verlating van het land*

Deze argumenten zijn formeel aard en het bestuur bespreekt niet de concrete situatie van de verzoeker over die problemen.

De verzoeker heeft veel details gegeven over de situatie met zijn oom. Immers heeft de verzoeker de verschillende episodes beschreven en de verschillende stappen om zijn recht te verdedigen. Mijnheer heeft ook zijn oom met details geschreven, zijn macht en wat hij al heeft gemaakt. Niets werd gezegd over deze belangrijke punten die een doorleefd asielrelaas tonen. Bijgevolg tasten deze formele argumenten de geloofwaardigheid van de verzoeker niet aan.

Het bestuur gaat verder en is van mening dat deze problemen niet in onder de bescherming van de Vluchtelingenconventie. Het CGVS beschouwt dat deze problemen van familiale of gemeenrechtelijke aard zijn. Het CGVS neemt niet in aanmerking alle de elementen van het dossier. Immers moet het onderlijnen dat er een religieuze vlak aan de problemen van de verzoeker is.

Er is ook een traditionele en een politieke vlak aan de problemen van de verzoeker. Zijn oom is een bekend en machtig persoon. Hij is gevreesd door de overheden en kan op de hulp van hele mensen. In dergelijke omstandigheden geniet de oom van de verzoeker van een macht die veel vrijheid hem geeft. Meer moet een dergelijke macht als een politiek macht geanalyseerd worden.

Bijgevolg valt deze problemen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Er is bijgevolg een schending van het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980.

7° Over de reisweg van de verzoeker

Het CGVS neemt een laste argument over de reisweg van de verzoeker.

De verzoeker zou tegenstrijdig verklaringen afgelegd heeft tussen DVZ en het CGVS.

Het moet onderlijnen worden dat de verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd maar bijkomende verklaringen.

Het moet nog onderlijnen dat het interview bij DVZ kort zijn en dat de asielzoekers niet altijd de tijd hebben om alle de informatie te geven.

In het geval van de verzoeker moet het onderlijnen worden dat hij veel elementen tijdens zijn verhoor bij het CGVS heeft gegeven.

In dergelijke omstandigheden is het meer dan waarschijnlijk dat zijn reis moest samenvatten tijdens zijn verhoor bij DVZ.

In de mate dat het gehoor bij CGVS niet beperkt is kon de verzoeker alle de informatie geven over zijn reis.

Hij kon aldus vertellen dat hij nog bedreigd is door een vrouw die machtig is. Dergelijk element toont aan dat de verzoeker het risico loopt om vervolgd te worden in geval van terugkeer in zijn land van herkomst. Rekening houdend met alle de elementen van het dossier en van de documenten die neergelegd werd valt de verzoeker bijgevolg in de criteria van de Vluchtelingenconventie en binnen het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980.

Door niet de kwaliteit van vluchteling aan de verzoeker te erkennen heeft het CGVS het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden

- *Betreffende de subsidiaire bescherming*

Het moet vaststellen worden dat het CGVS geen analyse van de persoonlijke situatie van de verzoekster over de subsidiaire bescherming.

Het bestuur is alleen maar van mening dat de herkomst gebied van de verzoeker niet onder de definitie van de subsidiaire bescherming valt.

Het moet herhalen worden dat de verzoeker onder andere problemen met zijn oom heeft. Zoals eerder uitgelegd valt deze problemen onder de criteria van Vluchtelingenconventie. Als het Raad van mening zou zijn dat deze problemen niet onder de Vluchtelingenconventie valt, moet het herhalen dat deze probleem onder de subsidiaire bescherming moet geanalyseerd worden.

Het moet herhalen worden dat artikel 48/4, §2 b) voorziet dat :

[...]

In het geval van de verzoeker werd hij dood bedreigd door zijn oom, die een machtig persoon is in Nigeria.

De overheden kunnen geen bescherming aan de verzoeker bieden in geval van terugkeer in Nigeria.

De verzoeker loopt het risico om dood te worden in geval van terugkeer in Nigeria en hij kan geen bescherming hebben van zijn nationale overheden.

De subsidiaire bescherming moet aan de verzoeker toegekend worden of de bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden.

- *Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wat van 15 december 1980)*

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

Het blijkt van het asielrelaas uit dat de verzoeker haar land van herkomst moet verlaten wegens een risico van vervolg.

De verzoeker moet akten vervolgingen ondergaan.

Deze akten van vervolging vallen onder de religieuze, politieke en behoor tot een specifiek sociale groepen.

Mijnheer B. kan helaas geen nuttig en dienstig bescherming in zijn land van herkomst hebben.

De vluchtelingstatus moet aan de verzoeker toegekend.

- *Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wat van 15 december 1980)*

Mijnheer heeft zware problemen met zijn oom die bijzondere machtig is.

Zijn oom wil Mijnheer doden en er is bijgevolg een risico van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voor de verzoeker.

De subsidiaire bescherming moet aan de verzoeker toegekend worden. Het bestuur heeft verschillende manifeste appreciatie fouten heeft gepleegd. Het bestuur heeft geen analyse gemaakt van deze situatie onder de scoop van de subsidiaire bescherming en de bestreden beslissing moet vernietigd worden.

Het betreft dat CGVS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan de verzoeker het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale

bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel begin van bewijs inzake zijn identiteit, nationaliteit, reisweg of asielrelaas bijbrengt. Voorstaande elementen betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift vast dat verweerder van mening is dat geen bijzondere procedurele noden voor hem golden en benadrukt dat hij zwaar getroffen is door “de evenementen” en dat hij op het einde van zijn persoonlijk onderhoud verklaard had dat hij “gek” werd toen hij aan zijn leven in Nigeria dacht.

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst “bijzondere procedure noden” van 17 december 2019 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Bovendien bevestigde verzoeker op het einde van het onderhoud dat hij alle vragen goed begrepen had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Hoewel verzoeker aan het einde van het gehoor aangaf “gek” te zijn als hij over het verleden nadenkt, hebben noch verzoeker noch zijn raadsman te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn (psychologische) toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij ter adstructie van zijn (psychologische) toestand, laat staan waaruit zou blijken dat hij omwille hiervan niet zou kunnen deelnemen aan de procedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

7. In het verzoekschrift wijt verzoeker zijn incoherente en gebrekkige verklaringen (over zijn verblijfplaatsen in Nigeria, de datum van zijn vaders overlijden, de naam van zijn zus, zijn problemen met de Fulani, zijn reisweg) aan het gegeven dat hij “gek” wordt en dit gevolgen heeft voor zijn geheugen, alsook aan de korte duur van het gehoor bij de DVZ.

Te dezen moet vooreerst worden opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen

die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Inzake verzoekers algemene opmerkingen over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst CGVS), dient benadrukt dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een consistent verhaal te vertellen dat de essentiële elementen bevat. Het argument dat verzoeker emotioneel was, doet geen afbreuk aan deze plicht, noch de bewering dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn, wat overigens niet medisch wordt geadstrueerd.

Daar waar verzoeker beweert “gek” te zijn en hierdoor geheugenproblemen te hebben, legt verzoeker geen medisch attest neer ter staving hiervan. Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van haar voorgehouden traumatische ervaringen. Zoals *supra* reeds vastgesteld, heeft de dossierbehandelaar manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker bevestigde aan het einde van het onderhoud alle vragen begrepen te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22).

Gelet op voorgaande is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische gebeurtenissen, dan wel vermeende psychologische toestand een impact gehad hebben op zijn verklaringen. De vastgestelde talrijke en manifeste incoherenties en omissies in verzoekers verklaringen inzake zijn verblijf in Plateau State, de dood van zijn vader, de datum van het incident met de Fulani, verzoekers vertrekkdatum uit Nigeria en de namen en dood van zijn zus(sen) blijven derhalve overeind.

8. In het verzoekschrift wordt meermaals aangehaald dat verzoeker met bepaalde vaststellingen in van de bestreden beslissing niet eerder werd geconfronteerd. De aangevoerde schending van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan evenwel niet worden aangenomen. Immers, het loutere feit dat verzoeker met bepaalde tegenstrijdigheden in zijn gezegden niet zou zijn geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten, wat hij echter naliet te doen.

9. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij verschillende details heeft gegeven over zijn dagelijks leven in Plateau State, dat hij straatnamen kon benoemen en de weg tussen zijn huis en de kerk kon beschrijven. Hij meent dat zijn onwetendheid over de aanwezigheid van een luchthaven in Plateau State en zijn beperkte kennis over de politieke situatie niet betekenen dat hij niet in Plateau State verbleven heeft.

Wat betreft verzoekers beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om zijn voorgehouden tienjarig verblijf in Plateau State aannemelijk te maken. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat verzoeker op basale vragen betreffende Plateau State geen antwoord wist te geven of naast de kwestie antwoordde (onder meer over de gouverneurs, steden, de luchthaven in Plateau State) en verzoeker nauwelijks kennis over Plateau State en Kagboro had die uit persoonlijke ervaring zou moeten stammen (onder meer over de LGA en de bevolkingsgroepen die er dominant waren).

Daarnaast kan niet worden ingezien dat verzoeker, die beweerdelijk van 2005 tot 2015/2016 in Kagboro, Plateau State zou gewoond hebben, niet wist dat het herdersconflict met de Fulani al langer aan de hand was dan sinds 2014.

Hoewel verzoeker in het verzoekschrift oppert dat het om een nieuwe crisis kan gaan die begon in 2014, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de regio reeds een twintigtal jaar wordt geconfronteerd met de problematiek van de Fulani.

Bovendien stelde verweerder terecht vast dat verzoeker bij de DVZ – wanneer hij gevraagd werd naar zijn verblijfplaatsen in Nigeria – initieel geen melding maakte van zijn (tienjarig) verblijf in Plateau State (verklaring DVZ, punt 10), dat verzoeker pas bij het invullen van de Vragenlijst CGVS stelde dat hij naar Plateau State verhuisde toen hij heel klein was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer verklaarde dat hij naar Plateau State verhuisde toen hij vijftien à zestien jaar was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Verzoekers gebrekkige kennis aangaande Plateau State en zijn tegenstrijdige verklaringen inzake zijn verblijf daar ondermijnen wel degelijk zijn voorgehouden tienjarig verblijf in Plateau State. Bijgevolg – en gelet op verzoekers tegenstrijdige en gebrekkige verklaringen aangaande de dood van zijn vader, zijn zus en het conflict met de Fulani – kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de aanval door de Fulani, die in Plateau State zou hebben plaatsgevonden en die de aanleiding van verzoekers vlucht uit Plateau State zou vormen.

10. In navolging van verweerder kan, naast het feit dat verzoekers verblijf in Plateau State niet geloofwaardig is, evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de vervolging van verzoeker en zijn familie door de Fulani *an sich*. De terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Zo werd de compleet onverenigbare chronologie en incoherentie binnen uw verklaringen betreffende de beweerde aanval in Plateau State al aangehaald (zie supra). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in het verleden een aanval van enkele Fulani Herdsmen was op Kangboro community, dient te worden vastgesteld dat deze aanval niet plaatsvond op een van de data die u aanhaalde (u vernoemde 6 juni 2016, dan weer 6 juli 2015, dan weer 2 januari 2019 – supra), maar wel in de nacht van maandag 17 op dinsdag 18 juni 2019. Hierover zijn er verschillende krantenartikelen terug te vinden (zie administratief dossier). De verklaringen die u aflegde (in het essay dat u voorlegde en tijdens uw onderhoud bij het CGVS) blijken bijgevolg niet te stroken met wat er in de artikelen staat. In tegenstelling tot driehonderd doden (zie essay) spreken deze artikelen immers over vier doden. Wel is er sprake van driehonderd aanvallers. Ook gebeurde de aanval niet rond de middag, maar wel rond middernacht. Wat dan weer wel overeenkomt is het feit dat u sprak over eerwaarde Timothy (Dating), die inderdaad de vertegenwoordiger van Riyom blijkt te zijn. U verklaarde in het essay dat hij jullie pijn bevestigde en zo snel mogelijk zou handelen. Tijdens het onderhoud verklaarde u bovendien dat u naar hem ging om te pleiten bij de overheid waarop hij beloofde dit te doen (NPO, pp. 14; 16). Problematisch voor uw verklaringen blijkt echter dat Timothy Dantong pas verkozen werd als vertegenwoordiger van Riyom in 2018 (zie administratief dossier). Gezien u dan al enkele jaren weg was uit Nigeria, kan u dan ook niet gaan pleiten zijn bij hem.

Binnen uw eigen verklaringen bleken er ook weer tegenstrijdigheden te zitten betreffende de details van dit incident. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u nog dat u de Fulani herdsman plots dichtbij uw huis zag komen en dat u geen tijd meer had om uw vader en zusje te waarschuwen, die beneden in de kamer zaten (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u echter dat u tegen uw vader zei “we moeten rennen (NPO, p. 8)”, maar dat hij dit negeerde omdat hij als pastoor niet op die manier kon vluchten. Verder stelde u ook dat u niet wist dat uw zus toen nog thuis was (NPO, p. 8). Deze tegenstrijdigheden bestendigen nog maar eens de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat uw verklaringen omtrent dit incident algeheel ongeloofwaardig zijn.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat de aanval van juni 2019, zoals vermeld in de artikelen die werden toegevoegd aan het administratief dossier, verschilt van de aanval uit zijn asielaanvraag en dat het feit dat Timothy Dantong nog niet verkozen was, niet betekent dat deze geen invloed had. Dergelijke losse beweringen en *post factum* verklaringen kunnen de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing niet verschonen.

11. Gezien verzoekers beweerde verblijf in Plateau State en zijn beweerde vervolging rechtstreeks verband houden met de daarop volgende problemen met zijn oom en de problemen die verzoekers familie in Plateau State gekend zouden hebben totaal ongeloofwaardig zijn, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen met verzoekers oom.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het benadrukken van zijn verklaringen aangaande (de macht en positie van) zijn oom en het beklemtonen van het religieuze, traditionele en politieke vlak van zijn problemen, waarmee hij de pertinente en terechte motiveringen in de bestreden beslissing aangaande zijn problemen met zijn oom niet dienstig weerlegt. Deze motiveringen, die steun vinden in het administratief dossier, luiden als volgt:

“U stelde immers dat u na de problemen in Plateau State – waarbij uw vader en één van uw zussen gedood werden – terugkeerde naar Ekpoma, meer bepaald naar de gronden die uw vader daar in zijn bezit had en welke toen beheerd werden door uw oom P.. Nadat u uw oom vertelde dat u de gronden van uw overleden vader wou verkopen – hij was immers overleden – gaf uw oom aan dat deze gronden nu in zijn bezit waren. Hij liet u vervolgen en bedreigde u verder aan te pakken met zwarte magie (NPO, p.14). Cruciaal in deze erfeniskwestie is echter het overlijden van uw vader. Immers geen erfenis zonder overlijden. Zoals eerder aangegeven maakte u de dood van uw vader / moord op uw vader geenszins aannemelijk. Zo stelde u bij uw verklaring voor de DVZ dat uw vader “Ekpoma Bae” overleed op 2 januari 2019 (verklaring DVZ, vraag 13). Later stelde u echter in de vragenlijst voor het CGVS dat uw vader overleed op 6 juni 2016 (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dan weer meermaals dat hij overleed op 6 juli 2015 (NPO, pp. 8; 9; 13; 16; 21). Bovendien is ook de chronologie van dit beweerde probleem met uw oom niet te bepalen, gezien u niet eens eenduidig kon zeggen wanneer u vertrok uit Nigeria. Zo stelde u bij de DVZ dat u Nigeria verliet op 8 april 2014 (verklaring DVZ, vraag 37). Later verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat u in 2016 het land verliet (vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud sprak u nu eens van september 2015 (NPO, p. 8) en dan weer van 8 april 2016 (NPO, p. 18).

Bovendien moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten met uw oom louter van familiale of gemeenrechtelijke aard zijn en dus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).”

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

12. Inzake het conflict met een vrouw die stoelen kwam huren in een zaak waar verzoeker werkte, stelt de bestreden beslissing:

“Wat betreft het conflict met deze vrouw (en haar partner) dient te worden opgemerkt dat ook deze feiten een interpersoonlijk conflict betreffen en dus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Bovendien verklaarde u dat de politie hiervoor aan uw kant stond (NPO, p. 16), de vrouw ondervraagd werd door de politie (vragenlijst CGVS, vraag 3.1) en u in deze zaak dus bescherming genoot van uw eigen autoriteiten. Opmerkelijk genoeg situeert u dit probleem in 2015; een jaar voor de beweerde problemen met uw oom (vragenlijst CGVS, vraag 3.1 en vraag 5).”

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

13. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming dient te gebeuren ten aanzien van zijn land van herkomst, Nigeria, zodat de aangehaalde incidenten in Niger en Libië niet relevant zijn voor de beoordeling van zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar Nigeria.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (essay van verzoeker) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS